Ч. 216. Вторoк 16 (3) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоненем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — В справі реформи виборчої. — Pester Lloyd про ґр. Ґолуховского. — З Балкану. — Подїї в Росиї.

На послїднім засїданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций приступлено до дальшої наради над внесенем пос. Кітля в справі зниженя податку від цукру. Наглячість внесеня ухвалено вже на попереднім засїданю, а тепер по поясненях п. Міністра скарбу дра Коритовского ухвалено передати внесене буджетовій комісиї з припорученем як найскоршого зложеня справозданя. П. Міністер скарбу др. Коритовский предложив відтак буджет на рік 1907 і виголосив експозе в двогодинній промові, котра зробила в палатї дуже добре враженє. Опісля палата приступила до дальших нарад над наглим внесенем пос. Шрафля в справі будови Ізельтайскої зелїзницї і відкинула єго наглість, а так само і наглість внесеня пос. Герцоґа в справі німецкого виключно язика викладового в долїшно-австрийских школах. По кількох запитах до президента замкнено засїдане з назначенем слїдуючого на второк о 11 год. перед полуднем.

В Празї відбули ся вчера робітничі збори ческих народовців, на котрих посол Кльофач обговорював справу виборчої реформи. Що до жаданя, аби охоронити меншість в округах виборчих і аби роздїл тих округів виборчих ухвалювано кваліфікованою більшостию, заявив він, що коли би комісия приймила то жаданє, то ческі радикальні посли розпічнуть сейчас обструкцию. Остаточно ухвалено резолюцию, взиваючу ческих послів без ріжницї, до якого сторонництва належать, аби в безоглядний спосіб поборювали жаданя $^2/_3$ більшости і не позволили на єго ухваленє. Резолюцию вислано телєґрафічно до всіх політичних клюбів в краю.

Pester Lloyd пише: Від кількох днїв ходять як в Будапештї так і у Відни поголоски, немов би між п. Міністром заграничних справ ґр. Ґолуховским а президентом угорского кабінету дром Векерлє прийшло до виміни гадок, котрої наслїдки відбють ся на становищи ґр. Ґолуховского. Супротив того, що згадані поголоски відозвали ся у віденьскій пресї, ми удали ся просто до дра Векерлього з запитанем, кілько в них правди, а п. президент кабінету був такий вічливий, що удїлив нам точних пояснень і позволив їх оголосити. Др. Векерлє заявив іменно, що нема нї слова правди в поголосцї, немов би він остерігав п. Міністра заграничних справ, що він, т. є. др. Векерлє, не буде міг дальше додержати заключеної з ґр. Ґолуховским умови, накладаючої на угорского президента мінїстрів обовязок постарати ся о то, аби спільний буджет був гладко ухвалений. А не буде міг — каже та поголоска — длятого, позаяк угорска делеґация приготовлює для ґр. Ґолуховского заяву недовіря. Такої заяви др. Векерлє не зложив нї ґр. Ґолуховскому, нї нікому иншому. Єсть то лиш ложна видумка і нїчого більше.

По переведеній дипльоматичній переписцї між Константинополем а Софією з'їхали ся на ново турецкі і болгарскі комісиї граничні до Суджаку і довели вкінци до порозуміня в справі остаточного управильненя границї. Однако зладженого протоколу ще не підписано, бо турецкі відпоручники удали ся насамперед до Константинополя з просьбою о затвердженє умови. Від того часу не появили ся турецкі відпоручники. Болгарске правительство бажаючи не допустити до граничних спорів, удало ся з просьбою до Константинополя, аби умову як найскорше потверджено.

Як доносять петербурґскі часописи, сими днями має відбути ся нарада мінїстрів в справі означеня реченця виборів. В мінїстерстві внутрішних справ розбирає ся тепер справа передвиборчих партийних зборів. Ті збори мають бути дозволені від дня 14 падолиста, а

Неудалий обід.

(З француского — Мад. Ґип).

(Конець).

День кінчить ся.

Княгинї не дожидають перед шестою годиною, але побоюють ся, що не будуть готові на час. Дїти сейчас по підвечірку одягнено і Ґантран вспів за короткий час подерти панчохи на обох колїнах та цїлу шию обмазати чорнилом. Людвик облив найлїпшу рясу сьвященикови, яку він вложив на себе задля сьвяточного дня, а Ґенрик украв дві морелї з піраміди, котра в наслїдок того перевернула ся на обрус.

Коло шестої години просить панї д'Ембі мужа, аби нарвав хорошого листя з винограду для прибраня десерових тарелів а що замічує пізну пору і пізнає, що найвисший час вже одягати ся, гніває ся і закидає єму невічливість так остро, що барон мимо утомленя побіг майже з сльозами в очах до огорода. Саме вертав з листєм до дому, аби скинути з себе старе полотняне одінє і соломяний капелюх, коли почув за собою туркіт воза.

— Боже! То княгиня!

Гадає, що єго возьмуть за огородника, і відвертаючи голову, кидає ся в корчі, що ростуть вздовж дороги.

III.

Але княгиня і Жак пізнали барона дуже добре.

— Мій тесть виглядає як старий малярчук — каже Жак сьміючи ся. — Мушу єго попросити, аби позволив відмалювати ся в тім уборі.

Між тим повіз заїхав перед ґанок. В тій хвили являє ся старий Йосиф і просить гостий до сальону, заповідаючи, що пан барон і панї баронова за хвильку являть ся.

Княгиня і Жак глядять на себе здивовані.

— Бабуню — каже Жак — ті д'Ембіси видають ся менї якісь сьмішні.

Боязливо, на пальцях, входить Христина. Мимо неспросаних почий і видимої на ній утоми, та мимо лихо зробленої Жільбертою сукнї виглядає она доволї хорошо.

— Даруйте — каже — що я вас приймаю. Тато і мама спізнили ся, але зараз будуть, а ви позвольте, що я поговорю тимчасом з вами.

— Добре, люба дитино — каже княгиня.

— Менї здає ся, що ви гадали о менї для свого внука?...

Княгиня глядить зачудована на Жака, котрий мимо певности самого себе збентежений.

Христина говорить дальше придавленим голосом:

— Ох! я дуже добре знаю, що моє поведенє невідподідне, але надію ся, що простите менї... з мене буде цїлком невідповідна жінка для пана д'Емерільльон... Вас, здаєть ся, зле познакомили з положенем моїх родичів, а они ошоломлені гадкою о такім сьвітлім подружу, яке я маю заключити, цїлком стратили голову і їм здаєть ся, що зможуть усунути з дороги всї перепони...

— Алеж дитинко, о яких перепонах говорите?...

— Панї, наша родина численна і не богата... Тато і мама хотять вас приймати лїпше, як можуть, і ми видамось вам безусловно сьмішними...

— Алеж нї, ми...

— Так... вірте менї... Від вісьмох днїв цїлий наш дім в перевертах, від часу як ви заповіли ваш приїзд. Бідна мама!... Властиво не повинность би сьміяти над тими єї приготовленями, але все таки то таке сьмішне!... Тато, що сам зриває морелї і пильнує, чи стежки в огородї чисті — а мама не позваляє єму навіть перечитати ґазети — Аґенор, що заєдно воркоче, бо не може стерпіти непорядку...

Княгини і Жакови видає ся та хороша дївчина чим раз більше дивною.

Але Христина говорить дальше:

— Так, ви побачите той нещастний обід!.. Впевнюю вас, панї, що звичайно не виглядає у нас так... у нас просто, але прилично... А так що?... Як бачите, мама і тато спізнили ся... а я, погляньте на мої руки... Я не мала навіть часу обмити їх від зриваня рож і цьвітів.

Она показала свої пальцї, жовті, немов би цїле житє крутила папіроси.

— Бачите?.. Отже в цїлім домі всьо так виглядає як мої руки!.. Нїчо не представляє

при тім відвічальним за порядок на зборах має бути предсїдатель. Свобода слова має бути далеко більша як в часї перших виборів до Думи.

Часопись „Россія“ обговорюючи відносини російскої суспільности до правительства, доказує, що правительство не може змінити своєї проґрами під пресією одної партиї. Правительство оголосило свою проґраму публично і числить при єї переведеню на підмогу всїх тих, котрі розуміють значінє ділання правительства. Правительство має з певностию на цїли забезпечити собі участь широких верств суспільности, але не хоче піддати ся впливови нїякої політичної партиї. Стремленем кождого правительства єсть удержати тїсну звязь з суспільностию. Правительство російске думає, що деякі ґрупи ведуть хибну політику, коли відлучають ся від правительства. Приятелї законного порядку мусять памятати на то, що в порозуміню з правительством творять непоборимy силу, здібну відперти і зробити нешкідливими всї атаки революционїстів.

Новинки.

Львів, дня 15-го жовтня 1906.

— Іменованя. П. Міністер справедливости іменував официяла канцелярийного Стефана Паславского в Тернополи начальником канцеляриї судової в Станиславові. — Висший краєвий суд у Львові іменував судовими авскультантами в окрузї львівского висшого суду краєвого концепт. практиканта дирекциї полициї Т. Фавстмана в Чернівцях і судових практикантів: дра Генр. Юрчиньского в Станиславові, Ериха Найборна в Сучаві, Якова Шраґера у Львові, Володимира Кижика у Львові, Гавр. Боржемского в Глинянах, Романа Гузара в Станиславові, Івана Бурила в Мостисках, Івана Бол. Ковальского у Львові, Льва Калинича в Турцї, Модеста Млинарского у Львові, Ст. Ковалевского у Львові і Ст. Рубчака в Станиславові. — Є. В. Цїсар іменував надзвичайного професора подрібної доґматики о. дра Матія Сенятицкого звичайним професором того предмету в львівскім унїверситетї.

— Будинок державної промислової школи у Львові буде, як звістно, відданий на бюра краєвої дирекциї скарбу. В тій справі львівский маґістрат на онногдашнїй сесиї ухвалив таке: Громада міста Львова відступає державному скарбови теперішний будинок промислової школи при ул. Театральній на поміщенє частини бюр краєвої дирекциї скарбу і заплатить готівкою 100.000 корон на усуненє крила давного будинку архіву мап, котре то крило закриває фронтон міского промислового музея. Дальше громада дає державному скарбови на власність ґрунт між промисловою школою а будинком дирекциї скарбу, а також ґрунт, який має тепер на „Зелїзній водї“ і який ще буде мусїла докупити під новий будинок промислової школи. В заміну за те державний скарб вибудує своїм коштом на тім ґрунтї на „Зелїзній водї“ новий будинок промислової школи, котрого будова обчислена на 700.000 К. Притім громада застерігає собі, щоби будинок нової школи був приноровлений також до керамічного відділу, бо ся галузь промислу заслугує на особливе увзглядненє в научнім плянї школи, а територияльні условя нового будинку позволять на практичне образованє учеників в тім напрямі.

— Оподаткованє громадских кас. Краєвий видїл почнив у скарбових властий заходи о те, щоби громадскі позичкові каси уважано за підприємства принципіяльно вільні від зарібкового податку. Однак мінїстерство скарбу не прихилило ся до того домаганя, бо о скілько в данім разї ходить о громадскі позичкові каси, утворені в контрибуцийних фондів, то з огляду на недостачу специяльного закона краєвого, що нормував би єствованє таких кас, увільненє від зарібкового податку є виключене. О скілько-ж ходить о признанє увільнень в § 84 бук. б. і е. закона з 25 жовтня 1896 р. (Віст. д. з. ч. 220), то судячи з нормального статута, громадскі позичкові каси в Галичинї не можуть домагати ся увільненя від зарібкового податку, бо з одної сторони їх статути не відповідають вимогам § 1. закона з дня 1-го червня 1889, а з другої сторони з причини, що в данім разї ходить не о орґанїзациї, оперті на взаїмности, або товариства, що мають на цїли обезпеченє осіб приналежних до певних заводів, але о орґанїзациї — обчислені на зиск. Супротив сего мінїстерияльного рішеня лише ті громадскі позичкові каси суть вільні від зарібкового податку, котрих чистий річний дохід не переходить квоти 600 К.

— Найбільша дама. У Відни показує ся тепер Тиролька, сільска дівчина Мария Фаснавер, котра без сумнїву єсть найбільшою дамою на сьвітї, бо має 2 метри і 27 центиметрів висоти, а важить 172 кільограмів. Она має тепер 27 лїт і ходила доси коло коров на тирольских полонинах, аж ось зібрала єї охота показувати свою уроду сьвітови за гроші, бо робота коло коров її вже надоїла, а віддати ся не може, не лиш, що годі її знайти до себе пари, але ще й природа поскупила їй краси. Мария подобає з лиця більше на мужчину, та й голос у неї не як у соловія, але як у медведя, бо говорить низьким басом. Для такої великої дами в цїлім Відни не було воза, отже мусїла їхати звичайним фіякром, та ще й відкритим, в котрім так виглядала як старий чоловік, коли сяде на дитинячий візок. Люди на улицях ставали і всюди, де она показала ся, робили ся зараз збіговиска, бо кождий рад був побачити за дармо се диво природи.

— Найстарший ученик. З Люблянї доносять, що минувшого тиждня записав ся до семої кляси ґімназияльної в державній ґімназиї в Рудольфсверт пенсионований вахмайстер від жандармериї Антін Браткович і єго приймили яко звичайного ученика. Єсть то безперечно найстарший ученик ґімназияльний не лиш в цїлій Австриї, але й в цїлій Европі, бо має тепер 44 лїт.

— Скарби дивака. В північно-всхідній части Льондону, в Едмонтон жив від многих лїт в краснім домі серед города якийсь старий панок Джон Севель. Він не держав нїякої служби, не впускав нїкого до свого дому і лиш вечером, коли вже змеркло ся, виходив на купно; купив собі, чого єму було потреба і сам собі заносив. Коли вже від тиждня єго не було видко, звернула якась сусїдка на то увагу полициї. Тоді пішов полициян до того дому і запукав там до дверий та спитав, чи пан Севель є дома. Севель відповів: Є! — а на дальше питанє полицияна, чи єму чого не треба, відповів він: Нї! — В два днї опісля зачув хтось якісь стони і зойки в тім домі. Закликано знов полицию і постановлено добути ся до середини; але двері були не лиш замкнені на ключ і на засувку, але ще й забарикадовані. Полиция добула ся тоді крізь вікно з заду і застала там Севеля лежачого на купі старих лахів і одежи в одній із комнат. Він був страшно ослаблений, але коли полиция увійшла, він вхопив за лежачий коло него кухонний

ся так, як повинно!.. Дивите ся на вінець з цьвітів в моїм волосю, правда?.. Виглядає як турецкий турбан, але мама сказала, що менї так лїпше до лиця...

Княгини видає ся Христина рішучо дивною. Жак, котрому та щирість дуже сподобала ся, сьміє ся на цїле горло.

— Тепер, коли не говорить ся о подружу, я чую ся цїлком сьмілою — каже Христина дальше. — Ви обоє чей будете вибачні, правда?.. Не будете дуже з нас сьміяти ся?.. Тато і мама такі добрі!.. А Аґенор такий милий... Хоч і другі братя і сестри такі самі... Впрочім ми всї добрі люди, але через те обід все таки не буде лїпший.

Она положила відтак палець на уста і вибігла з комнати.

IV.

Остаточно входять пан і панї д'Ембі. Виглядають препогано; якісь заспані, обезсилені і ледве держать ся на ногах.

За ними появляє ся Аґенор, відтак Жільберта, Тереса, Францїска і Павлина, а за ними входить сьвященик з своїми трема учениками. Они червоні, мають запухлї очи і похлипують, немов би саме що плакали.

Христина входить послїдна.

Являє ся старий Йосиф і заповідає, що стіл накритий.

Панї д'Ембі подає рамя княгини і проводить єї до їдальнї.

Година пів до осьмої і всї д'Ембиси, виголоднїлі від рана, кидають ся з вовчим голодом на зупу і жадно їдять єї. Треба було мати справдї не аби який апетит до того. В бульоновім росолї, що був немов смолою закрашений, плавають т. зв. курячі галушки. Панї д'Ембі вичитала в якійсь кухарскій книжцї, що така зупа знаменита, але єї кухарка Жозефина дала до галушок більше булки як мяса, бо жалувала ужити до такої цїли ще другої курки, а в додатку додала до галушок не сметани, лише квасного молока і підправила цїлу зупу старими, воняючим товщем.

Христина бачить, що Жак, котрий побіч неї сидить, страшенно викривлює лице, проликуючи ту препогану юшку. Она нахиляє ся до него і каже сьміючи ся:

— Ви чейже не будете силувати ся їсти ту зупу задля мене?

Жак починає сьміяти ся. Він чує, що тепер не буде ся говорити про супруже, і то настроює єго весело.

— А знаєте — каже Христина — що прочі страви будуть ще гірші.

Аґенор, що від другого кінця стола бачить, як єго сестра і Жак сьміють ся над обідом, дає їм знаки і сьміє ся з ними.

Пан і панї д'Ембі не замічують нїчого, заняті цїлком увагою на обслугуванє гостий.

Лиш одна бідна княгиня нудить ся і хотїла би що їсти. З насупленими бровами шукає дармо чогось, що заспокоїло би єї голод. Єї погляд прояснює ся лиш тоді, коли упаде на Жака і Христину, котрі так весело і приязно балакають з собою.

Христина описує Жакови житє, яке в тім замку веде ся.

— Бачите — каже — кожде з нас має в домі своє занятє... Жільберта шиє одіж, Тереса робить китиці з цьвітів, я роблю цукри, Аґенор прогульки; малі хлопці чистять стежки в огородї, а дївчата зривають овочі — з виїмком нинїшного дня. Нинї зривав овочі сам тато — задля торжественного дня...

Поява риба викликує неприємний настрій. Христина звиняє ся перед Жаком на свій милий спосіб. Він очевидячки дуже голодний, але приходить одна страва за другою, а одна гірша від другої. Вкінци появляють ся філети. Виглядають знаменито і приємно пахнуть. Жак вже тїшить ся Бере хороший, трохи закровавлений кусник і з жадобою пробує єго. Неможлива річ покусати то дивне мясо. А він же має здорові зуби! А відтак який дивний смак?.. На дармо силуєсь він то собі пояснити.

Христина сердечно сьміє ся, між тим як Аґенор, що також дармо пробовав проковтнути кусник тої печенї, робить по столї всїлякі знаки руками.

Христина поясняє Жакови, що Аґенор хоче їм показати, що той воловий філет ще перед двома годинами пас ся на зеленій луцї.

Княгиня д'Ададжіо дістає страшних жолудкових корчів.

Ледве що обід скінчив ся, почуває она нестримний голод і каже свому внукови, аби велїв запрягати.

Д'Ембіси остовпіли. Як, она їде і не лишить ся у них на ніч?... Всьо пропало!

Від коли гості від'їхали, глядять на себе панї і пан д'Ембі сумно. Тілько труду і всьо на дармо! То страшно!

Дїти дивують ся. На їх гадку обід, о котрім тілько днів наперед говорено, скінчив ся якось дуже скоро.

Одна Христина вдоволена. Спить твердо і у снї привиджує ся їй риба, китицї, бонбони і трохи Жак.

На другий день наспів від княгинї д'Ададжіо лист, в котрім она просила о руку Христини для свого внука, ґрафа д'Емерілльон.

ніж, а коли той єму лиш з великим трудом відобрано, сягнув він до кишені, де мав набитий револьвер. В хаті був такий бруд і така нечистота, що годі описати. Зі всїх стель звисало паутинє а поміст у всїх комнатах був вкритий на палець грубо порохом і болотом. Севеля занесли до шпиталю, де він вже на другий день помер. При перешукуваню дому знайдено у всїх комнатах гроші, банкноти, соверени і срібні гроші, або позавивані або таки так порозкладані, так само знайдено порозкидані заставні листи і всілякі цінні папери. Акциї і консолї представляють вартість звиш 10.000 фунтів штерлїнґів (240.000 корон) а готівкою знайдено 440 фунтів штерлїнґів золотом і 465 фунтів банкнотами.

— По американьски. В послідних часах була звістка про великі катастрофи на зелїзницях в Америцї, підчас котрих по кількадесять людий згинуло нараз. В Америцї видко все, навіть і смерть на шинах, мусить відбувати ся на великі розміри, як то видко із оголошеної тепер статистики нещасливих пригод на американьских зелїзницях за послідний рік закінчений з днем 30 червня 1905. Отже в тім часї згинуло на зелїзницях 9703 осіб а 86.008 було зранених. На самих пасажирів припадає з того, що правда, дуже мало, бо лиш 537 убитих і 10.457 зранених, значить ся, гине по найбільшій части служба зелїзнича або робітники. Для американьских відносин єсть то характеристичне, що при переходах через зелїзницю або при иньших нагодах згинуло 5.805 приватних осіб, а 8718 було поранених. Із сих чисел виходить, що в Америцї буває пересічно на день 26 убитих а 238 ранених на зелїзницях, а причиною того по найбільшій части брак всякого забезпеченя на зелїзницях Сполучених Держав.

— Пруский мілїтаризм. Що значить пруский мілїтаризм, котрий служить за взорець для цїлого сьвіта, котрий держить ся засади „сила перед правом“, можна зміркувати із слїдуючої події, на котру тепер справедливо обурює ся нїмецка праса. То стало ся в Гамбурзї. Там служив піонїр Б., котрий дня 11 червня мав разом зі своєю компанією учити ся плавати. Коли прийшли до плавальні і мали розбирати ся, піонїр той мельдував ся свому поручникови, що він хорий, що єго дуже чогось живіт болить. Поручник казав якомусь фрайтрови від санітетів оглянути піонїра а той сказав, що піонїрови нічого не бракує. Тоді казав поручник піонїрови розбирати ся, але той все таки не хотів і казав, що він такий слабий, що не годен плавати. Поручник велїв тоді відставити піонїра до арешту за непослух, але він і тут казав, що єго чогось дуже в серединї болить. Аж тепер відставлено піонїра до шпиталю а лїкар штабовий ствердив, що той чоловік дійстно недужий. За кілька днів недужому так погіршило ся, що єго задля невилїчимої недуги мусїли зовсїм з войска увільнити. Мимо того поставлено єго перед войсковий суд за непослух в плавальни і остаточно засуджено на 43 днїв арешту. Піонїр Б. вніс відклик до висшого суду а той сими днями дивно розсудив справу, чисто в дусї пруского мілїтаризму, бо признав, що з тим піонїром поступлено не після припису, позаяк треба було зараз приказати, щоби єго оглянув якийсь лїкар, але мимо того засудив за непослух на кару, лиш замість 43 днїв присудив єму 21 днїв арешту.

Телєґрами.

Відень 15 жовтня. Є. В. Цїсар приняв нинї на загальних авдиєнциях мінїстра справ внутрішних Бінерта.

Прага 15 жовтня. Вчера вечером відбули ся збори виборчі вірноконституцийної більшої посїлости, на котрих на місце уступаючого президента ґр. Освальда Тун-Сальма вибрано президентом кн. Фірштенберґа а єго заступником ґр. Ностіца.

Петербург 15 жовтня. В купелевій місцевости Пятиґорск на Кавказі впали вчера вечером розбишаки до помешканя управителя бюра Нобля, убили управителя, зрабували 300 рублїв і втекли.

Париж 15 жовтня. На стациї Епернон, на полудневий захід від Парижа, стовкнули ся поїзди особовий з експресовим і згинуло при тім 9 осіб а 11 єсть зранених. Мінїстер справ внутрішних виїхав на місце катастрофи.

Київ 15 жовтня. Dzien. Kijow. доносить о численних ревізиях переважно у урядників полудневo-російского синдикату рільного. Крім того сконфісковано цїлу лїтературу і кореспонденцию місцевого комітету социяльно-демократичної партиї. Арештовано 3 урядників управи зелїзничої.

Льондон 15 жовтня. Канцлєр скарбу Асквіт приняв в Лєдібан (в Шкоциї) депутацию женщин, котра висказала просьбу о наданє женщинам права голосованя. Асквіт заперечив, мов би поборював право голосованя женщин, заявив однак, що нема доказу, що більшість женщин домагає ся того права.

Москва 15 жовтня. Межи управою університету а поліцмайстром прийшло до конфлїкту, позаяк сей послїдний заказав відбувати студентскі збори в будинку університету. Вчера відбула ся в тій справі надзвичайна рада професорска. Ректор і єго заступник хотїли зложити уряд, дали ся однак иншим професорам наклонити до задержаня становища. Рада професорів ухвалила вислати до мінїстра просьвіти депутацию, зложену з ректора і двох професорів, в цїли вияснення ситуациї. Аж до повороту депутациї дня 19 с. м. університет буде замкнений.

Москва 15 жовтня. (П. А.) Позаяк в авлї і салях викладових тутешного університету відбували ся і відбувають ся й дальше революцийні збори, підчас котрих збирають складки на заказані цїли а крім того в зборах тих беруть участь особи з поза круга університету, вислали власти правительственні до ректора Мануілова строгу нагану, роблячи єго за все одвічальним і грозячи єму кроками судовими. Як зачувати, ректор постановив зречи ся свого достоїнства.

Копенгаґа 15 жовтня. На внесенє поліцмайстра з Виборґа арештовано тут вчера трох робітників фінських з Виборґа, підозріних о то, що дня 31 серпня напали у Виборзї на касиєра зелїзниці і зрабували у него 20.000 марок. При арештованих знайдено кілька тисячів корон шведскими і фінляндскими грішми, набите оружиє і паспорт, виставлений виборґским ґубернатором. Арештовані перечать, мов би то брали участь в згаданім нападї.

Риґа 15 жовтня. На однім з передмість напала в суботу узброєна ватага на касиєра і одного з урядників одного з тутешних товариств і убила їх і візника. Удало ся їй однак зрабувати лиш 2000 рублїв з 20.000, котрі мав касиєр при собі. Розбишаки втекли.

Петербург 15 жовтня. (П. Аґ.). Послїдна проґрама „Союза 30. жовтня“ зробила в правительственних кругах добре враженє. „Россія“ пише: Всї приятелї мирного розвою Россиї, котрі уважають революцию за ворожу свободї плодоносним трудам, наберуть з проґрами жовтняків певности, що їх переконаня суть справедливі і жизненні.

Петербург 15 жовтня. Спомини кн. Гогенльогого стались тут предметем дуже оживлених коментарів. По першім сензацийнім враженю привязують до них лиш історичне значінє і єсть зовсїм виключене, щоби они зробили який-небудь вплив на теперішну полїтику російску.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Гржималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Гржималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Гржималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Гржималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінєвіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

ВИНО! ВИНО! червоне і біле з 97, 96 р., сильне, успішне, приятне, доставляють по 30 л. fco до кождої стациї за 9·90 злр., в бочівцї почтою 4¼ літра franco за злр. 1·60. **Виноград** 5 клґр. по 1·55
L. Altner, Versecz 5. Угор.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).